

Dia Psalma, Atomvinternatt

Lngt borta i fjrran stern
nnstans i ett annat land
dr sitter en man och funderar
med ett fotografi i sin hand
en bild av hans enda dotter
ett vackert och oskyldigt barn

Det var Inge sen hon lmnade jorden
men hans krlek, den finns nnu kvar
hans hud r sargad och rrig
hans kropp r gammal och klen
men han minns nnu den dagen
d deras gon mtte ddens sken

SOLEN FRSVANN
BAKOM RADIOAKTIVT DAMM
HIMLEN BLEV SVART
ATOMVINTERNATT

Marken rasade under deras ffter
trycket blste bort deras hus
tiotusentals mnniskor blev blinda
nr dom sg in i Bombens ljus
sen dess r inget detsamma
folk tnker inte lngre som frut

Man har insett att mnniskans dumhet
kan orsaka jordens slut
s han sitter dr och funderar
med sin dotters bild i sin hand
varje kvll ser han solen g ner
vid hans hemstad Hiroshimas strand

SOLEN FRSVANN
BAKOM RADIOAKTIVT DAMM
HIMLEN BLEV SVART
ATOMVINTERNATT

I en obeskrivlig hetta
simmade allt i ett hav utav blod
ett inferno av rk och eld
dr vackra byggnader en gng stod

Han frsker att glmma
atombombens tillkomst i historien
men han kan bara nska
att det aldrig nnsin fr hnda igen